

Publicerad 2022-02-12 11:21 av Antonio J.F Matos

min boken

till

kärlekens trappor

Jag gick ner, steg för steg ner för trappan

Att bedöma att livet stiger i överflöd.

I illusionen kände och frenetisk,

Med utsträckt hand, till ditt hjärta

Det sprang ifrån mig, på den kalla vägen.

Först efter att ha nått landningen,

Till tystnaden som ekar i tomrummet,

Jag kunde se, med gråtande ögon,

Hur djup är din flodbädd,

När det tar från mig, din kärlek!

Tryggt, i månskenet där du kommer,

Åminnelsens ömhet levde sedan

Om du, med en annan kärlek som denna, blir kär

Kasta inte bort hela vårt liv,

Delarna vi lever, av månsken.

Om, en hängiven kärlek, du hittar inte

Om du kräver mer än du vill ge dig själv,

Vänta inte för länge, älskling, med att komma tillbaka

Att din kärlek här kan bli trött

För den smärtsamma väntan, fördöm honom!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Antonio J.F Matos med Poeter.se id #221809 innehar upphovsrätten